

Práce se zabývá tlumočením z listu. Jedná se o zvláštní typ tlumočení, kterému obvykle není věnována dostatečná pozornost, i když je lze vzhledem ke svému dichotomickému charakteru považovat za jeden z nejobtížnějších typů tlumočení. Tlumočeru z listu totiž není jen pouhým převodem z jednoho jazyka do druhého, ale je zároveň převodem z psané formy jazyka do formy mluvené. Základním charakteristickým rysem psaných a mluvených textů je jejich syntax (a je to také oblast, ve které se tyto dvě formy nejvíce liší!). Výzkum jsme proto zaměřili právě tímto směrem.

Výzkum je kvalitativní (i když využívající metod kvantitativních šetření), bez stanovené hypotézy. Jedná se o popis situace při tlumočení z listu z angličtiny do češtiny. Metodou výzkumu je neparticipativní pozorování, díky čemuž lze snížit počet proměnných. Pozorování proběhlo v období leden 2006 až září 2007 během státních závěrečných zkoušek na Ústavu translatologie Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Všichni zúčastnění studenti měli specializaci tlumočení. Empirický materiál sestává z 13 originálů a 13 tlumočnických výkonů.

V teoretické části práce nejdříve stručně charakterizujeme tlumočení z listu. Zde čerpáme především z doktorské práce Jiméneze-Ivarsové (1999). Dále se zaměřujeme na translatologický aspekt rozdílu mezi psanými a mluvenými texty a čerpáme z prací Shlesingerové (1989), Agrifoglioové (2003) a Jiméneze-Ivarsové (1999). Následně také zmiňujeme další literaturu zabývající se tlumočením z listu. V další části charakterizujeme psanou a mluvenou formu českých textů a rozdíly mezi českým a anglickým systémem v oblasti sekundární predikce (polovětných vazeb). Na konci teoretické části uvádíme přehled paralaktických a hypotaktických spojek. ...